

تأثیر لالایی بر تربیت کودکان

سیده فاطمه حسینی دهستانی

چکیده:

امروزه شاهد پیشرفت روزافزون زندگی و ورود به رسانه های جدید در زمینه آموزش هستیم ولی هیچ کدام از آنها توان رقابت با اولین شیوه آموزش یعنی لالایی و قصه گوئی را ندارند. لالایی و قصه گوئی هنری ارزشمند است که نه تنها رابطه عاطفی میان مادر و کودک را استحکام میبخشد بلکه در تقویت اعتماد به نفس، یادگیری زبان موثر است. رشد لالایی ها در زمان های بسیار دور پدید آمده اند؛ اگر بگوییم همزاد بشرند یاوه نگفته ایم. زیرا این آوازهای شیرین، ناب ترین و زلال ترین پیوندهای مهرورزی مادر و کودک را باز می تابند و این مهرورزی ها، بی هیچ گمانی، از نخستین کودک و نخستین مادر آغاز شده است، در جویبار زمان جاری شده و تا به امروز پیش آمده است از پنجره ی لالایی ها، به سادگی، می توان به درون خانه ی دل جامعه راه یافت و آرزوها و خواسته های جامعه را بازشناخت. حال پژوهش حاضر نشانگر آنست که از سالهای بسیار دور خانوادهها و بویژه مادران در ایران روشهای تربیتی سالم و مبتنی بر ارزشهای ملی و معنوی همچون، قصه، لالائی، چیستان و ضرب المثلها را برای رشد کودکان خود برگزیده اند که دارای ماهیت علمی و مضامین روان شناختی است و در شکل دهی به سلامت عمومی و تربیت صحیح کودکان داری اهمیت می باشد.

واژه های کلیدی: ابعاد روان شناختی الگوهای سنتی، پرورش سلامت روانی، لالائی، چیستان قصه

ضرب المثل